

kunne tænke lidt over, at det er faktisk perspektivet: det totale anarki.

Ude i forsamlingshusene, når man er til møder, er sådan den store nye trussel i dette sidste tiår af århundredet globaliseringen. Der bliver vi politikere ofte spurgt om: Hvad gør vi ved globaliseringen? Den er vi imod. Og det kan godt være, man synes, det er farligt og uhyggeligt og skræmmende, at der er globalisering, som præger vores dagligdag. Men det er netop det, vi kan gøre i organisationer som WTO: at tage kampen op mod de frie fuldstændig utæmmede markeds kræfter, at have nogle internationale organisationer, hvor vi samarbejder om at få andre værdier ind for handel, andre værdier ind for måder, hvorpå vi håndterer uenighed mellem landene handelspolitisk klogt.

Derfor støtter Det Radikale Venstre også det forslag til vedtagelse, som er fremsat.

Keld Albrechtsen (EL):

Der er efter min opfattelse noget sprogligt helt paradoksalt ved, at man, som fru Elisabeth Arnold nu gjorde, kan fremstille en organisation, som grundlæggende er skabt til at bane vejen for globaliseringen og de fri markeds kræfters hærgen globalt set, som redskab til at tæmme de samme markeds kræfter.

Det faktuelle forløb, kendsgerningerne viser jo altså også, at det heller ikke har kunnet lykkes for nogen at tæmme vilddyret. Da vi stemte for fire år siden her i Folketingssalen om medlemskab af WTO, gjorde Enhedslisten faktisk opmærksom på den fare, den risiko, som man løb. Alligevel vedtog – som jeg husker det – alle de andre partier, at Danmark skulle være medlem af det foretagende. Det kommer vi til at fortryde desværre, og det står mere og mere klart for hver dag, der går.

Jeg har tidligere i debatten nævnt nogle eksempler på, hvordan vi i den kommende tid vil blive tromlet ned af WTO på helt afgørende sundheds- og miljøspørgsmål som f.eks. gensplejsning.

Da vi var med Folketingets Europaudvalg i USA, fik vi den klare melding fra amerikanerne, at de vil have gensplejsning ind på det europæiske marked. De vil have et system med gensidig godkendelse af gensplejsede organismer. De vil ikke acceptere, at vi i EU-landene forbyder salg af amerikansk godkendte gensplejsede produkter.

Det vil være et af de krav, som de vil stille med til en afsluttende runde i WTO, ligesom vi

ved, at canadierne vil have ophævet vores forbud mod asbest, ligesom vi ved, vores blyforbud trues af WTO, ligesom vi har hormonsagen kørende.

Jeg synes, det er et meget stort problem, at alle de partier, som på række har hyldet frihandelsprincippet, ikke kan se, hvad det er, man er ved at føre os ud i: at man simpelt hen fratager Folketinget muligheden for at føre en selvstændig miljøpolitik, når det gælder handel.

Men desværre er det jo ikke sådan, at problemerne kun rammer Danmark. De rammer faktisk endnu værre andre steder, f.eks. i ulandene. Så vores kritik af WTO indeholdt også dengang en advarsel om, at det her vil komme til at koste ulandene dyrt.

Desværre har rapporter jo bekræftet, at de løfter, man gav ulandene i sin tid, om, at de skulle nok få noget kompensation, og de negative virkninger skulle man nok... osv., men nu skulle de først åbne, nu skulle de først opfylde de vestlige landes krav til markedsadgange osv., så skulle de nok få noget kompensation bagefter. Det har de selvfølgelig ikke fået. Det er der heller ingen udsigt til at de får.

Alt i alt synes jeg, at erfaringerne med WTO allerede efter fire års medlemskab viser, at vi står i problemer til halsen.

Arbejdstagerrettigheder diskuterer man nu. Men hvad går den politik i virkeligheden ud på, som nu også vil lægge arbejdstagerrettighederne ind under WTO? Ja, det går jo ud på, at så kan ILO, den internationale arbejdstagerorganisation, heller ikke længere få lov til at iværksætte sine sanktioner, uden at de kan underkendes af WTO. Så mister vi også den organisation som en mulighed for at løfte tingene.

Miljøaftaler som Rio osv. trues også af WTO, og det er efter vores opfattelse en katastrofe, at man lægger alle andre regelsæt ind under WTO-reglerne, alle de regelsæt, som burde samles i FN, som burde være udgangspunkt for et FN-arbejde.

Og så havde fru Lene Espersen for lidt siden den frækhed at påstå, at Enhedslisten ikke har fremlagt nogen konkrete forslag. Jamen vi har ligesom en lang række græsrodsorganisationer, bevægelser og fagforeninger foreslået, at f.eks. forhandlingerne om en investeringsaftale lægges i FN og ikke under WTO, bl.a. fordi disse investeringsaftaler vil have forfærdelige konsekvenser for ulandene, der vil miste deres muligheder for at kunne kontrollere de multinationale selskabers skalten og valten med